

Şəhidlik Vətənə olan sevginin zirvəsidir

Bütün məqəddəs yolun yolcularının ilk dərs aldıqları, görüb-götürdükləri ataları, anaları, ailələri olub. Hər şey - sevmək də, əqidə də, cəsarət də, özünü fədə etmək bacarığı da, ədalətli olmaq hissi də düzgün təbibi yədən başlayır, halallıqdan yaranır.

İkinci Qarabağ savaşında, Vətən müharibəsində minlərlə igidimiz həyatlarını canlarından çox sevdikləri Vətənə qurban verdilər. Minlərlə igidimiz düşmənlə savaşda müxtəlif dərəcədə xəsarat alaraq, yaranaraq ölümə hazır olduqlarını əməlləri ilə sübut etdilər. Onlar "Ölərik, düşmənə arxa çevirmərik, təki Vətən yaşasın, Vətən sağ olsun", - deyib qəhrəmancasına döyüşə atıldılar. "Vətəni uca olan oğulların başı aşağı olmaz", - deyib irəli şığıdlar.

Belə qəhrəmanlardan biri də Nurlan Ağa oğlu Mustafa-yevdir. O, 1991-ci il noyabrın 8-də Bakı şəhərində dünyaya göz açıb. Əkiz qardaşı Tərlan deyir ki, Nurlan kiçik yaşlarından mərdliyi, mehribanlığı və zəhmətkeşliyi ilə seçilirdi. Nurlan fərqli biri olduğunu kiçik yaşlarından bürzə verirdi. Bağcada böyük adam kimi məni qoruyur, qayğıma qalır, bir an gözündən ayırmazdı. Əkiz təyim olduğu üçün mən də onu çox istəyirdim. Nurlanın bir yeri ağıryanda, onu öz canimdə hiss edərdim. Sonra məktəb ilərimiz başlıdı. Yasamal rayonu, 286 sayılı tam orta məktəbdə oxuyurduq. O illər gözümüzün öünüə gəlir - sırada bir yerdə dayanardıq, həmişə öndə durmağa can atardıq. Sinifdə də bir partada oturardıq. Nurlan dərslərə daha çox diqqət yetirirdi. Evə gələn kimi çalışırdı ki, müəllimlərin verdiyi tapşırıqları yerinə yetirsin. Mənə də "gəl, birlikdə oxuyaq", - deyirdi. Məktəb illərimiz gözəl keçib. Arzumuz ali məktəbə daxil olmaq idi. Atamız gənc yəşində - bizim 12 yaşımız olanda rəhmetə getdi. Ana babamızın təqəüdü ilə yaşayırıq. 14 yaşımız olanda həm işləyirdik, həm də oxuyurduq. Buna gör

də bizə universitetə qəbul olmaq qismət olmadı.

Əkiz qardaşların həyatları, ömür yolları bir cığırda keçib. Tərlan deyir: "Uşaqlığımızın necə keçdiyini heç özümüz də bilmədik. Bir də gördük ki, əsgərlik vaxtimiz çatdı. Ağcabədiddə yerləşən "N" sayılı sərhəd qoşunlarında xidmətə başladıq. Hərbi hissədə bizi ayırmak istədilər. Komandirlərle danışib birlikdə xidmət etməyə nail olduq. Beləcə, xidmətə davam etdik. Düşmənlə üz-üzə postda olduğumuz üçün hər animiz təhlükəli idi. Amma biz qorxmadan, mərdliklə xidmət edirdik. Komandirlərin verdiyi tapşırıqları layiqincə yerinə yetirirdik. Beləcə, xidmətimizi uğurla başa vurub, evimizə qayıtdıq".

Qardaşı haqqında göz yaşı içinde xatirələrini danışan Tərlan deyir ki, Nurlan kiçik yaşlarından çox vətənpərvəriydi. Mübariz İbrahimov onun ideali idi. Qəhrəmanımızla saatlarla səhbət edirmiş kimi üz-üzə dayanıb şəklinə tamaşa edərdi. Nurlanın ən çox getdiyi yer Mübariz İbrahimovun məzarının başı olardı. Tez-tez qəhrəmanımızın məzarını ziyarət edər, şəkil çəkdirib "Bizim qəhrəmanımız" yazaraq paylaşım edərdi".

Kiçik yaşlarından ailə qayğıları ilə böyüyən Nurlan hərbi xidməti başa vurduqdan sonra dərhal əmək fəaliyyətinə başladı. Santexnik kimi fəaliyyət göstərirdi. Anası Sevda xanım deyir: "Nurlan çox bacarıqlı, həm də məsuliyyətli idi. Həmişə çalışardı ki, işini mükəmməl görsün. Kombi ustası idi. Heç vaxt qohum-qonşudan, dostlarından pul almazdı. İşini gördüyü adamı öz doğması kimi qəbul edərdi".

Dərdli ananın gözlərində yaş gilələnir. Hicqırıq boğur.

Lənətə gəlsin mühəribəni. Balamı əlimdən aldı... deyir.

Tərlan səhbətə qoşularaq deyir: "İkinci Qarabağ mühəribəsi başlanandan Nurlan sakitləşmək bilmirdi. Döyüşə gedəcəyini deyirdi. Mühəribənin ilk günü id, qapımız döyüldü. Gələnlər Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin əməkdaşları idi. Onları mən qarışladım. Mühabibəyə çağırış vərəqi götirmişdilər. Dədim ki, əgər mümkün dursə, mən də gedim, icazə vermədilər. Dədilər, evdən bir nəfər getməliydi, siyahıda Nurlanın adı çıxıb. Onunla əlaqə saxlayan kimi dedi: "Mən dərhal gəlirəm".

Nurlan evə gələn kimi hərbi biletini götürdü, böyük qardaşım Elnur, mən və Nurlan birlikdə Yasamal Rayon Hərbi Komissarlığına getdi. Beləcə, Nurlanı döyüş bölgəsinə yola saldıq.

Sevda xanım danişir: "Mühəribənin ilk günləri Nurlanla əlaqə saxlaya bilməsək də, sonralar özü zəng vururdu. Deyirdi ki, "ana, hər şey yaxşıdır, məndən narahat olmayı, əlimdə qələbə bayrağı qayıdacağam. Mühəribədən gələn kimi Mübariz İbrahimovun məzarını ziyarət edib deyəcəyəm ki, ug-

runda can verdiyin Vətən torpağı indi azaddır". Sonuncu danişığımız oktyabrın 8-də oldu. O, nə qədər desə ki məndən narahat olmayı, hər şey yaxşıdır" heç rahat ola bilmirdim. İçimdə bir hiss məni sanki dibd-parçalayırı. Özümdən asılı olmayaraq boğulurdum. Elnurla Tərlan da özlərinə yer təpə bilmirdilər. Nurlana bircə onu tapşırdım ki, "ehtiyath ol, özünü qoru, sizi min əzabla böyütmüşəm, çalış sağ qayıt". Bu, bizim son danişığımız oldu. Sonra əlaqə kəsildi...

Torpaqlarımızın azadlığı, ərazi bütövlüyümüzün bərpası uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatıldığı və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Prezident İlham Əliyevin sərəncamına əsasən Nurlan Mustafayev ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə", "İgidliyə görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Bu gün Nurlan Mustafayevin adını yalnız ailəsi yox, bütün Azərbaycan xalqı qırurla anır. Keçdiyi qısa ömür yolu gəncliyə örnək olan qəhrəmanın xatırəsi yaddaşlarda əbədi yaşayacaq.

*Elşən QƏNİYEV,
İlham BABAYEV (foto),
"Azərbaycan"*

gizlədirdilər. İlk olaraq dindar qonşumuz yaxınlaşıb dedi ki, "Nurlan şəhidlik zirvəsinə ucalıb". Bu xəbəri eşidəndə sanki dünya başına uçu, ayaqlarımın altından torpaq çökildi. Anam da hiss etdi... Evimizə qohum-qonşu axıdı, hamı bizim dərdimizə şərək oldu. Ordumuz həmin əraziləri düşməndən azad etdikdən sonra oktyabrın 19-da qardaşımın nəşini götirdilər. Səhəri gün - oktyabrın 20-də isə Nurlan İkinci Fəxri xiyabanda dəfn olundu.

Böyük qardaşı Elnur deyir: "Döyüş yoldaşları Nurlanın necə mərd, qorxmaz olduğundan ağızdolusu danişirdilər. Nurlan ailəsi olan döyüş yoldaşlarına deyirmiş: "Siz ailəlisiniz, arxada qalın. Mən subayam, yarımla - əkiz təyim evdədir, narahat olmayıñ". Nurlan ailədə olduğunu kimi, xidmətdə də döyüş yoldaşlarının qayğısına qalırmiş. Bu gün də döyüş yoldaşları evimizə gəlir, Nurlanı xatırlayırlar. Onu az tanıyanlar belə deyirlər ki, Nurlan çox cəsur, qorxmaz və igid bir oğul id".

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatıldığı və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Prezident İlham Əliyevin sərəncamına əsasən Nurlan Mustafayev ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə", "İgidliyə görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Bu gün Nurlan Mustafayevin adını yalnız ailəsi yox, bütün Azərbaycan xalqı qırurla anır. Keçdiyi qısa ömür yolu gəncliyə örnək olan qəhrəmanın xatırəsi yaddaşlarda əbədi yaşayacaq.